

НАЦІОНАЛЬНИЙ СТАНДАРТ УКРАЇНИ

Електромагнітна сумісність

**ПРОФЕСІЙНА АУДІО-, ВІДЕО-
Й АУДІОВІЗУАЛЬНА АПАРАТУРА
ТА АПАРАТУРА КЕРУВАННЯ
ОСВІТЛЮВАЛЬНИМИ УСТАНОВКАМИ**

**Частина 2. Несприйнятливість
Норми та методи вимірювання
(EN 55103-2:1996, MOD)**

ДСТУ 4211:2003

Б3 № 6-2003/221

Видання офіційне

Київ
ДЕРЖСПОЖИВСТАНДАРТ УКРАЇНИ
2005

ПЕРЕДМОВА

1 РОЗРОБЛЕНО І ВНЕСЕНО: Технічний комітет зі стандартизації «Аудіовізуальні системи і служби» (ТК 123) та Науково-технічний центр Академії зв'язку України (НТЦ АЗУ) Державного комітету зв'язку та інформатизації України

РОЗРОБНИКИ: **О. Гофайзен**, д-р техн. наук (керівник розробки); **М. Михайлів**, канд. техн. наук; **В. Захарін**, канд. техн. наук; **В. Шаповал**, канд. фіз.-мат. наук; **Н. Ічаджик**; **I. Патюкова**; **В. Волошин**; **М. Комаров**; **I. Біліна**; **Т. Бобровник**; **О. Сагайдачна**; **Н. Лазукіна**

2 НАДАНО ЧИННОСТІ: наказ Держспоживстандарту України від 5 липня 2003 р. № 120 з 2004-07-01

3 Стандарт відповідає EN 55103-2:1996 Electromagnetic compatibility — Product family standard for audio, video, audio-visual and entertainment lighting control apparatus for professional use — Part 2: Immunity (Електромагнітна сумісність. Стандарт на сімейство виробів професійної аудіо-, відео- та аудіовізуальної апаратури та апаратури керування освітлювальними установками. Частина 2. Несприйнятливість)

Ступінь відповідності — модифікований (MOD)

Переклад з англійської (en)

3 УВЕДЕНО ВПЕРШЕ

Право власності на цей документ належить державі.

Відтворювати, тиражувати і розповсюджувати його повністю чи частково
на будь-яких носіях інформації без офіційного дозволу заборонено.

Стосовно врегулювання прав власності треба звертатися до Держспоживстандарту України

Держспоживстандарт України, 2005

ЗМІСТ

	С.
Національний вступ	IV
1 Сфера застосування	1
2 Нормативні посилання	2
3 Предмет стандартизації	3
4 Терміни та визначення понять	3
5 Електромагнітна обстановка (ЕМО)	4
6 Явища, які можуть спричиняти завади	5
7 Випробовування	5
8 Документація для покупця (користувача)	8
9 Вимоги до несприйнятливості	8
Додаток А Методи вимірювання сприйнятливості до випромінюваних магнітних полів у діапазоні частот від 50 Гц до 10 кГц	11
Додаток В Методи вимірювання несприйнятливості до завади у вигляді напруги загального виду на симетричних портах сигналу і портах керування, призначених для підключення до кабелів, загальна довжина яких за технічними вимогами виробника може перевищувати 10 м, у діапазоні частот від 50 Гц до 10 кГц	16
Додаток С Апаратура, в якій використовують інфрачервоне випромінення для передавання сигналу на відкритій місцевості	21
Додаток D Рекомендації для випробовувальних лабораторій з проведення випробовування на несприйнятливість аудіо-, відео- й аудіовізуальної апаратури та апаратури керування освітлювальними установками	22
Додаток Е Інформація щодо обґрунтування стандарту	25
Додаток НА Абетковий покажчик термінів	25
Додаток НБ Перелік національних стандартів України, ідентичних МС, на які є посилання в EN 55103-1	26
Додаток НВ Перелік технічних відхилів	26

НАЦІОНАЛЬНИЙ ВСТУП

Цей стандарт є переклад EN 55103-2:1996 Electromagnetic compatibility — Product family standard for audio, video, audio-visual and entertainment lighting control apparatus for professional use — Part 2: Immunity (Електромагнітна сумісність. Стандарт на сімейство виробів професійної аудіо-, відео- й аудіовізуальної апаратури та апаратури керування освітлювальними установками. Частина 2. Несприйнятливість).

Технічний комітет, відповідальний за цей стандарт, — ТК 123 «Аудіовізуальні системи і служби». Стандарт повністю відображає визначення та технічні вимоги МС і є модифікований відносно МС у частині внесення окремих змін, зумовлених правовими вимогами та конкретними потребами економіки України. Технічні відхили і додаткову інформацію долучено безпосередньо до пунктів, яких вони стосуються. Їх позначено рамкою і заголовком «Національне пояснення» та «Національне доповнення».

До стандарту внесено такі редакційні зміни:

- слова «ця частина стандарту» замінено на «цей стандарт»;
- структурні елементи цього стандарту: «Обкладинку», «Передмову», «Зміст», «Національний вступ», «Терміни та визначення понять» і «Бібліографічні дані» — оформлено згідно з вимогами національної стандартизації України.

Стандарт згармонізовано зі стандартом EN 55103-2, який є складовою частиною групи з двох стандартів, об'єднаних загальною назвою Electromagnetic compatibility — Product family standard for audio, video, audio-visual and entertainment lighting control apparatus for professional use (Електромагнітна сумісність. Стандарт на сімейство виробів професійної аудіо-, відео- й аудіовізуальної апаратури та апаратури керування освітлювальними установками):

Частина 1 EN 55103-1 Емісія завад;

Частина 2 EN 55103-2 Несприйнятливість.

Обидві частини впроваджено в Україні як національні стандарти.

Впровадження цих стандартів спрямовано на виконання вимог Директиви ЄС 89/336/EEC, що стосується електромагнітної сумісності (EMC).

У цьому стандарті є посилання на EN 50082-1, EN 50082-2, IEC 60050 (161), EN 55103-1, EN 55020, які впроваджено в Україні як національні стандарти, та IEC 61000-3-2, який впроваджується як національний стандарт. Перелік їх наведено в додатку НБ.

Копії стандартів, не прийнятих як національні стандарти, на які є посилання в цьому стандарті, можна отримати в Головному фонді нормативних документів ДП «УкрНДНЦ».

Повний перелік технічних відхилів разом з обґрунтуванням наведено в національному додатку НВ.

Додатки А, В є обов'язковими, додатки С — Е, НА — НВ є довідковими.

НАЦІОНАЛЬНИЙ СТАНДАРТ УКРАЇНИ

ЕЛЕКТРОМАГНІТНА СУМІСНІСТЬ
ПРОФЕСІЙНА АУДІО-, ВІДЕО- Й АУДІОВІЗУАЛЬНА
АПАРАТУРА ТА АПАРАТУРА КЕРУВАННЯ
ОСВІТЛЮВАЛЬНИМИ УСТАНОВКАМИ

Частина 2. Несприйнятливість
Норми та методи вимірювання

ЭЛЕКТРОМАГНИТНАЯ СОВМЕСТИМОСТЬ
ПРОФЕССИОНАЛЬНА АУДИО-, ВИДЕО- И АУДИОВИЗУАЛЬНАЯ
АППАРАТУРА И АППАРАТУРА УПРАВЛЕНИЯ
ОСВЕТИТЕЛЬНЫМИ УСТАНОВКАМИ

Часть 2. Невосприимчивость
Нормы и методы измерений

ELECTROMAGNETIC COMPATIBILITY
AUDIO, VIDEO, AUDIO-VISUAL AND ENTERTAINMENT LIGHTING
CONTROL APPARATUS FOR PROFESSIONAL USE

Part 2. Immunity
Limits and measurement methods

Чинний від 2004-07-01

1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Цей стандарт встановлює вимоги щодо несприйнятливості до завад для забезпечення електромагнітної сумісності (EMC) й поширюється на професійну аудіо-, відео- й аудіовізуальну апаратуру та апаратуру керування освітлювальними установками, як визначено в розділі 4, призначену для експлуатації в електромагнітних оточеннях, зазначених у розділі 5. Стандарт поширюється на цифрові пристрої, що їх визначено у 4.5, а також вузли й елементи пристройів згідно з 7.4.

Стандарт поширюється на завади діапазону частот від 0 Гц до 400 ГГц, але норми для всього діапазону не встановлено.

Примітка 1. Додаток С містить інформацію щодо інфрачервоного випромінення в діапазоні хвиль від 0,7 мкм до 1,6 мкм.

Вимоги стандарту не поширюються на випадки неправильного використування джерела живлення й пошкодження пристройів.

Апаратура, зазначена в 4.4, 4.5 та 4.6, може живитися від будь-яких джерел електроживлення.

Примітка 2. Прикладами джерел електроживлення є:

- низьковольтна мережа електроживлення загального користування;
- мережі електроживлення з аналогічними характеристиками для приватного користування;
- джерела постійної напруги, призначенні спеціально для певних пристройів;
- внутрішні батареї пристройів;
- генератори аварійного живлення.

Примітка 3. В окремих випадках, наприклад, за необхідності експлуатації поблизу переносної радіостанції, можуть знадобитися додаткові заходи щодо несприйнятливості до електромагнітних завад, для підвищення несприйнятливості понад встановлені в цьому стандарті допустимі відхили.

Цей стандарт не поширюється на:

- побутову апаратуру;
- апаратуру, призначену для використування в системах безпеки;
- апаратуру, призначену для випромінення електромагнітної енергії в системах радіозв'язку.

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

Цей стандарт містить положення з інших публікацій через датовані та недатовані посилання. Ці нормативні посилання розміщено у відповідних місцях в тексті, перелік публікацій наведено нижче. Для датованих посилань пізніше виправлення чи перегляд будь-якої з цих публікацій стосуються цього стандарту тільки у разі, якщо їх уведено у цей стандарт через зміни чи перегляд. Для недатованих посилань треба користуватися останнім виданням публікації.

EN 50082-1 Electromagnetic compatibility — Generic immunity standard — Part 1: Residential, commercial and light industrial

EN 50082-2 Electromagnetic compatibility — Generic immunity standard — Part 2: Industrial environment

IEC 60050 (161):1990 International Electrotechnical Vocabulary — Chapter 161: Electromagnetic compatibility

EN 55020:1994 Electromagnetic immunity of broadcast receivers and associated equipment

IEC 60268-1 Sound system equipment — Part 1: General (HD 483.1)

IEC 60268-3 Sound system equipment — Part 3: Amplifiers (HD 483.3)

IEC 61000-2-5 Electromagnetic compatibility — Part 2: Environment — Section 5: Classification of electromagnetic environments

IEC 61000-3-2 Electromagnetic compatibility — Part 3: Limits — Section 2: Limits for harmonic currents emissions (equipment input current up to and including 16 A per phase) (EN 61000-3-2)

IEC 61000-4-2 Electromagnetic compatibility — Part 4: Testing and measurement techniques — Section 2: Electrostatic discharge immunity test (EN 61000-4-2)

IEC 61000-4-3 Electromagnetic compatibility — Part 4: Testing and measurement techniques — Section 3: Radiated, radio-frequency electromagnetic field immunity test (EN 61000-4-3)

IEC 61000-4-4 Electromagnetic compatibility — Part 4: Testing and measurement techniques — Section 4: Electrical fast transient/burst immunity test (EN 61000-4-4)

IEC 61000-4-5 Electromagnetic compatibility — Part 4: Testing and measurement techniques — Section 5: Surge immunity test (EN 61000-4-5)

IEC 61000-4-6 Electromagnetic compatibility — Part 4: Testing and measurement techniques — Section 6: Immunity to conducted disturbances induced by radio-frequency fields (EN 61000-4-6)

IEC 61000-4-11 Electromagnetic compatibility — Part 4: Testing and measurement techniques — Section 11: Voltage dips, short interruptions and voltage variations — immunity tests (EN 61000-4-11)

Recommendation ITU-R 500-4 Method for the subjective assessment of television pictures

Recommendation ITU-R 562-3 Subjective assessment of sound quality.

НАЦІОНАЛЬНЕ ПОЯСНЕННЯ

EN 50082-1 Електромагнітна сумісність. Базовий стандарт на несприйнятливість. Частина 1. Середовище побуту, торгівлі та легкої промисловості

EN 50082-2 Електромагнітна сумісність. Базовий стандарт на несприйнятливість. Частина 2. Промислове оточення

IEC 60050 (161):1990 Міжнародний електротехнічний словник. Глава 161. Електромагнітна сумісність

EN 55020:1994 Несприйнятливість до електромагнітних завад приймачів звукового мовлення й підключенного до них обладнання

IEC 60268-1 Обладнання звукових систем. Частина 1. Загальні положення (HD 483.1)

IEC 60268-3 Обладнання звукових систем. Частина 3. Підсилювачі (HD 483.3)

IEC 61000-2-5 Електромагнітна сумісність. Частина 2. Електромагнітна обстановка. Розділ 5. Класифікація електромагнітного оточення

IEC 61000-3-2 Електромагнітна сумісність. Частина 3. Норми. Розділ 2. Норми на емісію гармонік струмів (обладнання з номінальним струмом силою до 16 А на фазу включно) (EN 61000-3-2)

IEC 61000-4-2 Електромагнітна сумісність. Частина 4. Методи випробовування й вимірювання. Розділ 2. Випробовування на несприйнятливість щодо електростатичних розрядів (EN 61000-4-2)
IEC 61000-4-3 Електромагнітна сумісність. Частина 4. Методи випробовування й вимірювання. Розділ 3: Випробовування на несприйнятливість до радіочастотного електромагнітного випромінення (EN 61000-4-3)
IEC 61000-4-4 Електромагнітна сумісність. Частина 4. Методи випробовування й вимірювання. Розділ 4. Випробовування на несприйнятливість щодо електричних швидких переходів/пакетів імпульсів (EN 61000-4-4)
IEC 61000-4-5 Електромагнітна сумісність. Частина 4. Методи випробовування й вимірювання. Розділ 5. Випробовування на несприйнятливість до кидків напруги (EN 61000-4-5)
IEC 61000-4-6 Електромагнітна сумісність. Частина 4. Методи випробовування й вимірювання. Розділ 6. Несприйнятливість до кондуктивних завад, наведених радіочастотними полями (EN 61000-4-6)
IEC 61000-4-11 Електромагнітна сумісність. Частина 4. Методи випробовування й вимірювання. Розділ 11. Падіння напруги, короткі переривання й зміни напруги. Випробовування на несприйнятливість (EN 61000-4-11)
Рекомендація ITU-R 500-4 Метод суб'єктивного оцінювання телевізійних зображень
Рекомендація ITU-R 562-3 Суб'єктивне оцінювання якості звуку.

3 ПРЕДМЕТ СТАНДАРТИЗАЦІЇ

Предметом цього стандарту є визначення вимог до випробовування на несприйнятливість випробовувальних сигналів, критеріїв оцінювання якості функціювання і методів випробовування для обладнання, на яке поширюється цей стандарт, щодо несприйнятливості до неперервних та перехідних, кондуктивних та випромінюваних електромагнітних завад, охоплюючи електростатичні розряди.

Ці вимоги до випробовування, по суті, є вимогами до електромагнітної сумісності.

4 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ

Визначення щодо EMC та відповідних явищ можна знайти в Європейській Директиві щодо EMC (89/336/EEC), у главі 161 Міжнародного електротехнічного словника (IEC 60050), а також у публікаціях IEC і CISPR.

У цьому стандарті використано такі терміни з відповідними визначеннями:

4.1 електромагнітна сумісність (*electromagnetic compatibility*)

Здатність пристрою, частини устатковання чи системи нормально функціювати в навколишній електромагнітній обстановці, не створюючи небажаного впливу на будь-що в своєму оточенні

4.2 порт (*port*)

Інтерфейс, через який здійснюється з'єднання певного пристроя з зовнішнім електромагнітним оточенням (див. рисунок 1)

4.3 порт-корпус (*enclosure port*)

Фізична межа пристрою, через яку можуть випромінюватись чи проникати всередину пристрою електромагнітні поля

4.4 професійна апаратура (*professional apparatus*)

Апаратура, що її призначено для використовування в професійній діяльності, в торгівлі чи промисловості, причому продаж широкому колу користувачів не передбачено

4.5 професійна цифрова апаратура (*professional digital apparatus*)

Професійна апаратура, призначена керувати параметрами аудіо-, відео- й аудіовізуальних сигналів, а також параметрами освітлення за допомогою періодичних імпульсних електричних сигналів та обробляти контрольні аудіосигнали, відеосигнали та сигнали керування освітленням у цифровій формі

4.6 професійна апаратура керування освітлювальними установками для видовищних заходів (professional entertainment lighting control apparatus)

Професійна апаратура, що виробляє сигнали для керування інтенсивністю, кольором чи характером спрямованості світла освітлювального пристрою для створення штучних ефектів у театральних, телевізійних чи музичних виставах і презентаціях

4.7 протокол випробування (test report)

Документація про проведені випробування ЕМС, що містить результати випробування й виконана особою, що їх проводила, наприклад, виробником чи випробовувальною лабораторією

4.8 порт робочого заземлення (functional earth port)

Будь-яка однопроводова клема заземлення, не помічена як клема захисного заземлення.

Національне доповнення

У цьому стандарті вжито також такі терміни:

НД1 перехідний (процес), перехід (прикметник та іменник) (transient (adjective and noun))

Явище чи величина, що змінюється між двома послідовними усталеними станами за проміжок часу, менший порівняно з розглядуваною шкалою часу [IEC 60050 (161) 161-02-01]

НД2 електромагнітна обстановка, ЕМО (electromagnetic environment)

Сукупність електромагнітних явищ, наявних у певному місці у даний момент часу (взагалі, електромагнітна обстановка залежить від часу, і для того, щоб її описати, може знадобитися статистичний підхід) [IEC 60050 (161) 161-01-01]

НД3 напруга загального виду (common mode voltage)

Напруга між кожним з провідників і встановленим еталоном, зазвичай землею або металевим листом

НД4 напруга диференційного виду (differential mode voltage)

Напруга між будь-якими двома провідниками з даної групи активних провідників.

Рисунок 1 — Приклади портів

5 ЕЛЕКТРОМАГНІТНА ОБСТАНОВКА (ЕМО)

У розділі 9 наведено норми для кожного з п'яти типів електромагнітної обстановки, визначених нижче. Апаратура має відповідати нормам одного чи декількох типів ЕМО. Виробник може сам обрати норми одного чи декількох типів ЕМО для своєї апаратури (див. 8.1).

E1 — ЕМО житлових приміщень (охоплює обидва класи 1 і 2 типів розміщення згідно з IEC 61000-2-5).

E2 — ЕМО торгівлі й легкої промисловості (охоплює, наприклад, театри).

E3 — зовнішня міська ЕМО (відповідає визначення класу 6 типу розміщення згідно з IEC 61000-2-5).

E4 — керована ЕМО (наприклад у студіях радіомовлення і звукозапису) і зовнішня сільська ЕМО (на значній віддалі від залізничних колій, радіостанцій, високовольтних ліній тощо).

Примітка 1. Електромагнітна обстановка деяких студій відповідає E2.

E5 — ЕМО важкої промисловості (див. EN 50081-2) та ЕМО поблизу від передавачів радіомовлення.

Примітка 2. Можуть виникати ситуації, коли рівень збурення перевищує встановлений у цьому стандарті рівень, наприклад, якщо пристрій експлуатують у безпосередній близькості від пристрій мобільного зв'язку, згідно з EN 55011, або якщо в безпосередній близькості від пристрію працює переносна радіостанція. У цьому разі може знадобитися вживання спеціальних захисних заходів.

6 ЯВИЩА, ЯКІ МОЖУТЬ СПРИЧИНЯТИ ЗАВАДИ

Цей стандарт установлює вимоги стосовно таких явищ, які можуть спричиняти завади (див. таблиці 1 та 2):

1 *Порт-корпус:* амплітудно-модульовані радіочастотні електромагнітні поля в діапазоні частот від 80 МГц до 1000 МГц.

2 *Порт-корпус:* електростатичний розряд.

3 *Порт-корпус:* магнітні поля в діапазоні частот від 50 Гц до 10 кГц.

Примітка. Випробування з використуванням неоднорідного поля призначено, щоб дослідити несприйнятливість до полів, які діють на поверхні вмонтованих у стійки пристройів, і дефекти екранування.

4 *Порти сигналу та керування:* швидкі переходи, напруга загального виду.

5 *Порти сигналу та керування:* діапазон частот від 50 Гц до 10 кГц, напруга загального виду звукової частоти.

6 *Порти сигналу та керування:* діапазон частот від 0,15 МГц до 80 МГц, амплітудно-модульована радіочастотна напруга загального виду.

7 *Вхідні та вихідні порти живлення постійного струму:* швидкі переходи, напруга загального виду.

8 *Вхідні та вихідні порти живлення постійного струму:* діапазон частот від 0,15 МГц до 80 МГц, амплітудно-модульована радіочастотна напруга загального виду.

9 *Вхідні та вихідні порти живлення змінного струму:* швидкі переходи, напруга загального виду.

10 *Вхідні порти живлення змінного струму:* провали напруги.

11 *Вхідні порти живлення змінного струму:* переривання напруги.

12 *Вхідні порти живлення змінного струму:* кидки напруги, напруга загального виду і напруга диференційного виду.

13 *Вхідні та вихідні порти живлення змінного струму:* діапазон частот від 0,15 МГц до 80 МГц, амплітудно-модульована радіочастотна напруга загального виду.

14 *Порт робочого заземлення:* діапазон частот від 0,15 МГц до 80 МГц, амплітудно-модульована радіочастотна напруга загального виду.

15 *Порт робочого заземлення:* швидкі переходи, напруга загального виду.

7 ВИПРОБОВУВАННЯ

7.1 Критерії оцінювання якості функціювання апаратури

Різноманіття та чисельність пристройів, на які поширюється цей стандарт, утруднюють установлення точних критеріїв оцінювання результатів випробування на несприйнятливість. Пояснення щодо характеристик пристройів, які може бути знижено через недостатню несприйнятливість, наведено в додатку D.

Визначені в цьому стандарті методи випробування не повинні погіршувати надійність чи безпеку пристройів після випробування.

Виробник зобов'язаний надавати детальний опис, який має бути зазначено у протоколі випробування, кожного зниження якості функціювання чи втрати працевздатності під час чи після кожного випробування згідно з нижчеприведеними критеріями.

Критерій якості функціювання А. Пристрой повинен продовжувати працювати відповідно до свого призначення. Якщо пристрой експлуатують згідно з призначенням, то погрішення експлуатаційних параметрів за межі рівня, встановленого виробником, чи порушення будь-якої функції недопустимі. В окремих випадках цей рівень може бути замінено, ураховуючи допустиме погрішення експлуатаційних параметрів. Якщо виробник не наводить показники мінімального рівня чи допусти-

мого зниження робочих параметрів, то будь-який з цих двох показників може бути одержано з опису виробу чи документації до нього (ураховуючи проспекти та рекламні листи), а також беручи до уваги розумні очікування користувача від пристрою за його нормальню експлуатації згідно з призначенням.

Критерій якості функціювання В. Пристрій повинен працювати відповідно до свого призначення після випробування. Якщо пристрій експлуатують згідно з призначенням, то погрішення експлуатаційних параметрів нижче рівня, встановленого виробником, чи порушення будь-якої функції недопустимі. В окремих випадках цей рівень може бути замінено з урахуванням допустимого погрішення експлуатаційних параметрів. Під час випробовування, однак, допустимо погрішення експлуатаційних характеристик. Недопустима зміна встановленого робочого режиму чи даних, що їх зберігають у пам'яті. Якщо виробник не наводить показники мінімального рівня чи допустимого зниження робочих параметрів, то будь-який з цих двох показників може бути одержано з опису виробу чи документації до нього (ураховуючи проспекти та рекламні листи), а також беручи до уваги розумні очікування користувача від пристрою за його нормальню експлуатації згідно з призначенням.

Критерій якості функціювання С. Тимчасове порушення функціювання під час випробовування допустимо в тому разі, якщо після видалення випробовувальних чинників нормальнє функціювання може бути відновлене автоматично чи за допомогою елементів керування.

Виробник може зазначати втрати експлуатаційної якості, використовуючи п'ятиступінчасту шкалу оцінювання згідно з Рекомендацією ITU-R 500-4 чи ITU-R 562-3.

Примітка. Приклади та додаткову інформацію наведено в додатку D.

7.2 Загальні положення

Згідно з цим стандартом випробовування на несприйнятливість треба виконувати у відтворюваних лабораторних умовах, які не завжди відповідають умовам, що трапляються на практиці.

Беручи до уваги електричні характеристики та використування певного пристрою, іноді можна вилучити деякі непридатні й тому недоцільні випробовування. У цьому випадку рішення про відмову від будь-якого випробовування зазначають та обґрунтують у протоколі випробування.

Випробовування треба проводити згідно з інструкціями виробника в режимі найбільшої сприйнятливості до досліджуваного явища. Конфігурацію випробовуваного об'єкта треба змінювати для досягнення максимальної сприйнятливості.

Якщо пристрій є частиною установки (системи) й може з'єднуватись з додатковими пристроями, треба провести випробовування з найменшою кількістю додаткових пристроїв, необхідних для роботи портів, таким самим способом, як описано в EN 55022.

У разі, коли специфікація виробника передбачає спеціальні зовнішні захисні пристрої чи в настанові користувача — захисні заходи, вимоги цього стандарту чинні для випробовування пристрою в сукупності з зовнішніми захисними пристроями (заходами).

У протоколі випробування треба точно вказати дані про розміщення та режими роботи під час випробовування. Не завжди можна перевірити кожну функцію пристрою; у цьому разі вибирають найбільш сприятливий до завад режим роботи. Програми випробовування та програмне забезпечення (якщо його використовують) треба обирати таким чином, щоб під час випробовування перевірити усі передбачені призначенням випробовуваного пристрою режими роботи. Використування спеціальних випробовувальних програмних технологій допустимо, якщо можна показати, що випробовувані пристрої комплексно перевіряють в усіх можливих нормальнюх режимах роботи.

Випробовування треба проводити в добре визначених та відтворюваних умовах для кожного виду випробовувальних сигналів. Випробовування виконують у довільній послідовності. Кожне випробовування чи послідовність взаємоз'язаних випробовувань одного явища виконують за однакових умов навколошнього середовища, що відповідають умовам експлуатації пристрою, зазначеним у документації, за номінальної напруги живлення, якщо іншого не вимагає цей чи базовий стандарт.

Примітка 1. Методи випробовування та випробовувальні сигнали, наведені в стандартах (базових стандартах, якщо вони є), перелічено в таблиці 1. Усі необхідні модифікації методів випробовування чи додаткову інформацію, необхідну для практичного виконання випробовування, наведено в цьому стандарті.

Напруги завад звукової частоти треба вимірювати за допомогою вимірювача квазіпікового значення й псофометричного зважування, визначених у HD 483.1, якщо технічними вимогами виробника ці напруги не встановлено як А-зважені величини чи А-зважені рівні в децибелах (див. HD 483.1).

Примітка 2. Ці два методи вимірювання можуть на виході давати різні значення, залежно від форми сигналу, які відрізняються один від одного на значення від 0 дБ до 14 дБ чи більше.

Якщо магнітні завади чи завади напруги загального виду на порту сигналу чи керування в межах робочого частотного діапазону випробовуваного пристрою можуть стати причиною перевищення рівня номінальної потужності цього пристрою за випробовувального рівня, встановленого в цьому стандарті, то органи керування випробовуваного пристрою треба відрегулювати, тобто його робочий режим вибрати таким, щоб запобігти цьому перевантаженню (якщо це можливо), а виробник має вказати спосіб такого регулювання чи режим роботи. Якщо таке регулювання чи вибір неможливі, то виробник має вказати на необхідність застосування спеціальних заходів щодо зменшення проникнення відповідних завад і, крім того, має вказати максимальний допустимий рівень завади та відповідні характеристики чи допустиме погрешення характеристик, які буде одержано за цього рівня.

7.3 Порти

Випробування проводять, використовуючи відповідні порти пристрою згідно з таблицею 1. Випробування проводять тільки за наявності відповідного порту. Якщо пристрій має значну кількість портів чи порти з багатьма однаковими з'єднаннями, необхідно вибрати достатню кількість портів для моделювання умов експлуатації та під'єднати усі передбачені навантажі.

Тип з'єднувальних кабелів має бути таким, як визначено в технічній документації на пристрій. Виробник має зазначити максимальну довжину кабелю. Для випробування, якщо це доцільно, треба вибирати кабелі максимальної довжини.

Якщо в пристрой є декілька портів однакового типу, то може бути достатнім під'єднання тільки до одного з портів відповідного кабелю за умови, що може бути показано, що інші додаткові кабелі не створюють істотного впливу на результат випробування. У разі, коли замість додаткових пристрій використовують їхні еквіваленти, необхідно, щоб ці еквіваленти точно передавали електричні й, якщо потрібно, механічні характеристики замінених пристрій, особливо тих, що стосуються до високочастотних сигналів та повного опору.

Таблиця 1 — Методи випробування

Явища	Тип електромагнітної обстановки				
	E1	E2	E3	E4	E5
1	Див. примітку 1	EN 61000-4-3			
2		EN 61000-4-4			
3		Див. додаток А (обов'язковий)			
4		EN 61000-4-4			
5		Див. додаток В (обов'язковий)			
6	Див. примітку 2	EN 61000-4-6			
7		EN 61000-4-4			
8	Див. примітку 2	EN 61000-4-6			
9		EN 61000-4-4			
10		EN 61000-4-11			
11		EN 61000-4-11			
12		EN 61000-4-5			
13	Див. примітку 2	EN 61000-4-6			
14		EN 61000-4-6			
15		EN 61000-4-4			

Примітка 1. Пропонують у наступному виданні стандарти EN 55103-2 для діапазону частот до 230 МГц використовувати метод інжекції струму (EN 61000-4-6).

Примітка 2. Заекрановані кабелі сигнальних кіл: пряма інжекція в екран (якщо потрібні додаткові пристрої, щоб контролювати чи використовувати випробовувальний порт, обов'язкова наявність кіл розв'язки).

Неекрановані проводи: інжекція через клеми кола зв'язку-розв'язки (*coupling-decoupling network, CDN*).

7.4 Конструктивні вузли апаратури

Якщо пристрій містить конструктивні вузли, оснащені з'єднувачами так, що їх можна встановлювати у різних місцях усередині апаратури, то можна спробувати зменшити несприйнятливість за допомогою переміщення конструктивних вузлів, використовуючи тільки рекомендовану чи не заборонену виробником конфігурацію.

Конструктивні вузли, що призначенні для монтування в стійки, треба вимірювати в зібраному стані; монтування треба виконувати способом, зазначенним виробником. Випробовувану стійку треба оснащувати типовою сукупністю конструктивних вузлів та елементів.

Конструктивний вузол вищезазначеного типу, що його було випробувано і який задовольняє відповідні вимоги цього стандарту, треба вважати таким, що відповідає цьому стандарту, якщо він має окреме живлення і в документації виробника зазначено умови, за яких цей конструктивний вузол відповідає цьому стандарту.

У випробовуваному екземплярі кожного оцінюваного пристрою має працювати щонайменше один конструктивний вузол кожного типу. Для системи пристрій кожний тип пристрій, який можна долучити до допустимої конфігурації системи, треба долучити до випробовуваного примірника. Результати оцінювання випробовуваного таким чином екземпляра вважають дійсними й для конструкцій, що містять більше ніж один модуль чи пристрій кожного типу.

7.5 Шафи й стійки

Комбінація частини пристрій, кожен з яких окремо відповідає цьому стандарту, які змонтовано у шафи чи стійки, не потребує висування до них додаткових вимог та випробовування.

8 ДОКУМЕНТАЦІЯ ДЛЯ ПОКУПЦЯ (КОРИСТУВАЧА)

8.1 Документація, якою має бути забезпечено покупця (користувача)

Виробник має вказувати ті умови експлуатації, за яких виріб відповідає вимогам цього стандарту та які призначено для його експлуатації.

Покупця (користувача) треба пінформувати про кожний захід, що його необхідно вжити, щоб забезпечити відповідність вимогам цього стандарту, наприклад, про використування екранованих чи спеціальних кабелів, а також про місце установлення чутливих пристрій, що мінімізують вплив зовнішніх магнітних полів.

Треба надавати перелік рівнів погіршених характеристик або допусків на погіршення згідно з розділом 7.

Якщо в майбутньому буде введено вимогу позначати пристрій знаком, що свідчить про його відповідність цьому стандарту, то познака має містити номер стандарту і код, що ідентифікує ті ЕМО, нормам яких відповідає ця апаратура.

8.2 Документація, що її надають на вимогу покупця (користувача)

Покупцю (користувачу) на його вимогу треба надавати перелік додаткових пристрій, з'єднувачів, кабелів, використування яких із зазначенним пристроєм гарантує дотримання установлених у цьому стандарті вимог до несприйнятливості.

9 ВИМОГИ ДО НЕСПРИЙНАТЛИВОСТІ

Пристрої, на які поширюється цей стандарт, мають задовольняти його вимоги незалежно від типу їхніх джерел живлення. Деякі приклади джерел живлення зазначено в розділі 1.

Вимоги щодо несприйнятливості пристрій наведено в таблиці 2.

Таблиця 2 — Вимоги до несприйнятливості

Яви-ща	Тип електромагнітної обстановки					Криде-рій
	E1	E2	E3	E4	E5	
1	3 В/м 80 — 1000 МГц (див. примітки 1 та 2)		1 В/м 80 — 1000 МГц (див. примітки 1 і 2)		10 В/м, 80 — 1000 МГц (див. примітки 1 і 2)	A
2	4 кВ: контактний розряд 8 кВ: повітряний розряд		2 кВ: контактний розряд 4 кВ: повітряний розряд		4 кВ: контактний розряд 8 кВ: повітряний розряд	B
3	1 — 0,01 А/м, 50 Гц — 5 кГц 0,01 А/м, 5 — 10 кГц (див. примітки 3 і 14)	3 — 0,03 А/м, 50 Гц — 5 кГц 0,03 А/м, 5 — 10 кГц (див. примітки 3 і 14)		0,8 — 0,008 А/м, 50 Гц — 5 кГц 0,008 А/м, 5 — 10 кГц (див. примітки 3 і 14)	10 — 0,1 А/м, 50 Гц — 5 кГц 0,1 А/м, 5 — 10 кГц (див. примітки 3 і 15)	A
4	4 — 0,4 А/м 50 — 500 Гц 0,4 А/м 500 Гц — 10 кГц (див. примітки 4 і 14)					
4	0,5 кВ (пікове значення) (див. примітки 5 і 6)			1 кВ (пікове значення) (див. примітки 5 і 6)	1 кВ (пікове значення) (див. примітки 5 і 6)	B
5	Див. додаток В (див. примітку 7) (50 Гц — 10 кГц)					A
6	3 В (ефективне значення) 0,15 — 80 МГц (див. примітки 2, 8, 12 і 13)		1 В (ефективне значення) 0,15 — 80 МГц (див. примітки 2, 8, 12 і 13)		10 В (ефективне значення) 0,15 — 80 МГц (див. приміт- ки 2, 8, 12 і 13)	A
7	0,5 кВ (пікове значення) (див. примітки 5, 6, 9 і 11)				2 кВ (пікове значення) пряма інжекція (див. приміт- ки 6 і 16)	B
8	3 В (ефективне значення) 0,15 — 80 МГц (див. примітки 2, 5, 11 і 13)				10 В (ефективне значення) 0,15 — 80 МГц (див. приміт- ки 2, 5, 11, 13 і 17)	A
9	1 кВ (пікове значення) (див. примітки 6 та 10)		0,5 кВ (пікове значення) (див. примітки 6 і 10)		2 кВ (пікове значення) (пряма інжекція) (див. при- мітку 6)	B
10	Зниження на 100% протягом 1 періоду (див. примітку 18)					B
	Зниження на 60% протягом 5 періодів (див. примітку 18)					C
11	Зниження більше ніж на 95% за 5 секунд (див. примітку 18)					C
12	Загального виду: 1 кВ (пікове значення)		Zагального виду: 0,5 кВ (пікове значення) Tr/Tth: 1,2 мкс/ 50 мкс, 5 імпульсів кожної полярності, один імпульс за хвилину		Zагального виду: 2 кВ (пікове значення) Tr/Tth: 1,2 мкс/ 50 мкс, 5 імпульсів кожної полярнос- ті, один імпульс за хвилину	B

Кінець таблиці 2

10

Яви-ща	Тип електромагнітної обстановки					Крите-рій
	E1	E2	E3	E4	E5	
13	3 В (середньоквадратичне значення) 0,15 — 80 МГц (див. примітки 2, 11 і 13)			1 В (ефективне значення) 0,15 — 80 МГц (див. примітки 2, 11 і 13)	10 В (ефективне значення) 0,15 — 80 МГц (див. приміт- ки 2, 11, 13 і 17)	A
14	3 В (середньоквадратичне значення) 0,15 — 80 МГц (див. примітки 5 і 13)			1 В (ефективне значення) 0,15 — 80 МГц (див. примітки 5 і 13)	10 В (ефективне значення) 0,15 — 80 МГц (див. приміт- ки 5, 13 і 17)	A
15	0,5 кВ (пікове значення) (див. примітки 5 і 6)				2 кВ (пікове значення) (див. примітку 6)	B

Примітка 1. Вимоги до нестрийнятливості до цього явища для радіо- телевізійних приймачів виміщено в EN 55020.

Примітка 2. Встановлений рівень вимірюють без модуляції з 80 %-ою амплітудною модуляцією з частотою 1 кГц.

Примітка 3. Це випробування застосовують тільки до пристроїв, не призначених для вмонтовування в стійки. Напруженість однорідного чи поєднаного магнітного поля в діапазоні частот від 50 Гц до 5 кГц зменшується пропорційно логарифму частоти, а в діапазоні від 5 кГц до 10 кГц — стала (детальний опис схеми вимірювання див. А.2 А.3).

Примітка 4. Це випробування застосовують тільки до пристроїв, призначених для вмонтовування в стійки. Напруженість неоднорідного магнітного поля знижується в діапазоні від 50 Гц до 500 Гц до 10 кГц — стала (див. А.4). Пристрой, що їх використовують у безпосередній близькості до телевізорів, треба випробовувати на частоті 15,625 кГц, застосовуючи гранично допустиме значення — 10 кГц.

Примітка 5. Це випробування застосовують тільки до портів, до яких можна під'єднати, згідно зі специфікацією виробника, кабелі, загальна довжина яких може перевищувати 10 м. Норми для портів відео, даних та корування зазначено в додатку В.

Ця вимога не стосується симетричних контактів антен.

Симетричні порти герування й сигналу, призначені для з'єднання з телекомуникаційною мережею загального користування (PSTN) чи аналогічними телекомуникаційними мережами, стосуються відповідних станцій та нестринятливості ETSI та CENELEC.

Примітка 6. Тг/Th: 5 нс/50 нс; частота повторювання 5 кГц.

Примітка 7. Це випробування застосовують тільки до симетричних портів, до яких можна під'єднати, згідно зі специфікацією виробника, кабелі, довжиною більше ніж 1 м.

Примітка 8. Це випробування застосовують тільки до портів, до яких підключають, згідно зі специфікацією виробника, кабелі довжиною підключення джерел живлення постійного струму, призначених тільки для випробовуваних пристрій.

Примітка 9. Треба використовувати ємнісний вайд. Не застосовують до вихідних портів, призначених для підключення джерел живлення постійного струму, призначених тільки для батарейми або без них, за умови, що випробовування явища 13 проводять, використовуючи рекомендованій адаптер постійного і (або) змінного струмів.

Примітка 10. Розвязка для вихідних портів, див. EN 61000-4-4, та ємнісний вивід для вихідних портів.

Примітка 11. Це випробування можна не проводити для пристрой, призначених для використовування з адаптером постійного і (або) змінного струмів з перезаряджуваними батареями.

Примітка 12. Для портів антени див. EN 55020 розділ 9.

Примітка 13. Повний опір джерела становить 150 Ом.

Примітка 14. Допустима завада від електронно-проміневої трубки понад 1 А/м.

Примітка 15. Допустима завада від електронно-проміневої трубки понад 3 А/м.

Примітка 16. Це випробування не застосовують до вихідних портів, призначених для підключення до батареї чи акумулятора, який може бути видалено чи відключено від пристрою для перезаряджування.

Примітка 17. Виняток становить смуга частоти мовлення ITU, тобто від 47 МГц до 68 МГц, в якій значення має бути 3 В.

Примітка 18. Зменшення напруги в разі переходу через нуль.

ДОДАТОК А
(обов'язковий)

**МЕТОДИ ВИМІРЮВАННЯ СПРИЙНЯТЛИВОСТІ
ДО ВИПРОМІНЮВАНИХ МАГНІТНИХ ПОЛІВ
У ДІАПАЗОНІ ЧАСТОТ ВІД 50 Гц ДО 10 кГц**

A.1 Мета вимірювання

Ці методи випробовування призначено для підтвердження здатності випробовуваного пристрою задовільно працювати за наявності випромінюваних магнітних полів. У цьому додатку описано три методи, що залежать від запропонованої в A.1.1 класифікації магнітних полів: перші два методи, A.2 й A.3, використовують однорідні магнітні поля; їх застосовують для пристрій, не призначених для вмонтовування в стійки; третій метод, A.4, використовує неоднорідне магнітне поле; його застосовують для пристрій, призначених для вмонтовування в стійки чи для експлуатування в безпосередній близькості від інших пристрій.

A.1.1 Терміни та визначення понять

У цьому додатку використано терміни з такими визначеннями:

A.1.1.1 однорідне магнітне поле (*homogeneous field*)

Поле, яке практично однорідне як за величиною, так і за напрямком у заданій області простору (наприклад, у сфері діаметром 0,7 м)

A.1.1.2 псевдооднорідне поле (*pseudo homogeneous field*)

Поле, практично однорідне за величиною в заданій області простору

A.1.1.3 неоднорідне поле (*inhomogeneous field*)

Поле, яке відчутно змінюється як за величиною, так і за напрямком у геометричному просторі.

A.2 Метод випробовування на несприйнятливість до однорідних магнітних полів з використуванням котушок Гельмгольца

Цей метод випробовування застосовують для пристрій, максимальна довжина яких не повинна перевищувати 0,7 м, які не призначено для вмонтовування в стійки.

A.2.1 Випробовувальне обладнання

Під час випробовування використовують таке обладнання:

а) Джерело випробовувального сигналу будь-яке, за умови, що воно може постачати котушку струмом достатньої сили.

б) Дві випромінювальні котушки з такими технічними характеристиками (гранично допустимі відхили $\pm 5\%$), див. рисунок A.1:

1 розміри	1,25 м \times 1,25 м; відстань між двома котушками 0,75 м,
2 кількість витків	50 витків у кожній котушці,
3 тип дроту	емальований або лакований мідний дріт діаметром 1,25 мм,
4 напруженість магнітного поля	$0,976 \cdot N / [A/m]$ в центрі лінії, що з'єднує центри котушок, де N — кількість витків у кожній котушці, $/ [A]$ — сила струму, що тече у котушках.

с) Амперметр струму звукової частоти.

Примітка. Допустимо використовувати котушки Гельмгольца з іншими параметрами (такі, наприклад, як описано в HD 483-1) за умови, що їх відкалібровано.

A.2.2 Схема випробовування

Розташовують центр випробовуваного пристрою на середині лінії, що з'єднує центри двох котушок.

A.2.3 Випробовування

а) До випробовуваного пристрою підключають усі сигнали, які використовують за нормальнюю роботи (а не спрощені випробовувальні сигнали), які вибирають, ураховуючи досліджувані типи завади (див. 7.1 і EN 61000-3-2).

- б) Випробування пристрою:
- 1 Встановлюють випробувальні частоти й орієнтують випробовуваний пристрій таким чином:
- Розміщують випробовуваний апарат між двома котушками.
 - На котушки подають струм із силою, достатньою для створення вказаних у таблиці 2 рівнів напруженості магнітного поля.
 - Змінюють частоти в застосуваному діапазоні частот відповідним чином, використовуючи близько трьох частот на декаду, чи проводять неперервне сканування, враховуючи принципи роботи випробовуваного пристрію (наприклад, пристрій, що використовує часовий код ЕВУ, треба випробовувати на частоті 3 кГц). Обертають випробовуваний пристрій на кожній частоті й відзначають усі частоти, на яких є сприйнятливість до завад.
- 2 За кожної частоти й за кожної орієнтації, визначених в А.2.3.b).1.c), треба перевірити, що визначена сприйнятливість відповідає переліку виробника щодо зниження рівнів робочих параметрів (див. 8.1).

A.3 Метод випробування на несприйнятливість до псевдооднорідних магнітних полів з використуванням великої випромінювальної котушки

Цей метод випробування використовують у тих випадках, коли розміри випробовуваного пристрою настільки великі, що він не може розміститися між двома котушками Гельмгольца, наприклад, якщо його розміри приблизно 0,7 м і перевищують основні параметри котушки, описаних в А.2.1. Цей метод використовують для пристрію, не призначеного для вмонтовування в стійки.

A.3.1 Випробувальне обладнання

Для випробування використовують таке обладнання:

а) Джерело випробувального сигналу будь-яке, за умови, що воно може постачати котушку струмом достатньої сили.

б) Випромінювальна котушка з такими технічними характеристиками (гранично допустимі відхилені $\pm 5\%$):

1 діаметр	0,50 м,
2 кількість витків	20 витків (в одному шарі),
3 тип дроту	емальований або лакований мідний дріт діаметром 1,0 мм,
4 напруженість магнітного поля	$32 \cdot I$ [А/м] на відстані 0,1 м від центра котушки, де I [А] — струм, що тече у визначеній котушці.

с) Амперметр струму звукової частоти.

A.3.2 Схема випробування

Поміщають поверхню випробовуваного пристрою на відстані $(0,1 \pm 0,005)$ м від центра котушки.

A.3.3 Випробування

Випробування виконують так:

а) До випробовуваного пристрою підключають усі сигнали, які використовують за нормальнюю роботи (а не спрощені випробувальні сигнали), які вибирають, враховуючи досліджувані типи завад (див. 7.1 і EN 61000-3-2).

б) Випробування пристрою:

1 Встановлюють випробувальні частоти і переміщають котушку таким чином:

а) Випромінювальну котушку розміщують на відстані $(0,1 \pm 0,005)$ м від однієї з поверхонь випробовуваного пристрою. Площина котушки має бути паралельною до поверхні випробовуваного пристрою.

б) На котушки подають струм із силою, достатньою для створення зазначених у таблиці 2 рівнів напруженості магнітного поля.

с) Змінюють частоти в застосуваному частотному діапазоні відповідним чином, використовуючи близько трьох частот на декаду чи проводять неперервне сканування, враховуючи принципи роботи випробовуваного пристрію (наприклад, пристрій, що використовує часовий код ЕВУ, треба випробовувати на частоті 3 кГц). Зазначають усі частоти, на яких є сприйнятливість до завад.

d) Розташовують котушку послідовно перед кожною поверхнею випробовуваного пристрою і повторюють A.3.3.b).1.c), щоб визначити розташування й частоти, на яких є сприйнятливість до завад.

2 За кожної частоти й за кожного розташування, визначених в A.3.3.b).1.d), треба перевірити, що визначена сприйнятливість відповідає переліку виробника щодо зниження рівнів експлуатаційної характеристики (див. 8.1).

A.4 Метод випробовування на несприйнятливість до неоднорідних магнітних полів з використуванням малого випромінювального контуру

Цей метод випробовування застосовують для пристрійв, призначених для вмонтовування в стійки чи експлуатації в безпосередній близькості від інших пристрійв.

A.4.1 Випробовувальне обладнання

Під час випробовування використовують таке обладнання:

a) Джерело випробовувального сигналу будь-яке, за умови, що воно може постачати котушку струмом достатньої сили.

b) Випромінювальний контур з такими параметрами (гранично допустимі відхили $\pm 5\%$), див. рисунок А.2:

1 діаметр	13,3 см,
2 кількість витків	36 витків у 4 шарах по 9 витків,
3 тип дроту	емальований або лакований мідний дріт діаметром 1,25 мм,
4 напруженість магнітного поля	$138,5 \cdot I / [A/m]$ на відстані 5 см від площини котушки; де $I / [A]$ — струм, що тече у випромінювальному контурі.

c) Амперметр струму звукової частоти.

Примітка. Датчик-котушку детально визначено, тому окріме калібрування не потрібне; вона ідентична (за винятком розміру розпірки) через економічні міркування й міркування легкості калібрування, визначені в EN 55103-1.

A.4.2 Схема випробовування

Схему розміщення вимірювального обладнання й випробовуваного пристрою наведено на рисунку А.3.

A.4.3 Випробовування

Випробовування проводять так:

a) До випробовуваного пристрою підключають усі сигнали, які використовують за нормальнюю роботи (а не спрощені випробовувальні сигнали), які вибирають, ураховуючи досліджувані типи завад (див. 7.1 і EN 61000-3-2).

b) Випробовування пристрою:

1 Встановлюють випробовувальні частоти і переміщають котушку таким чином:

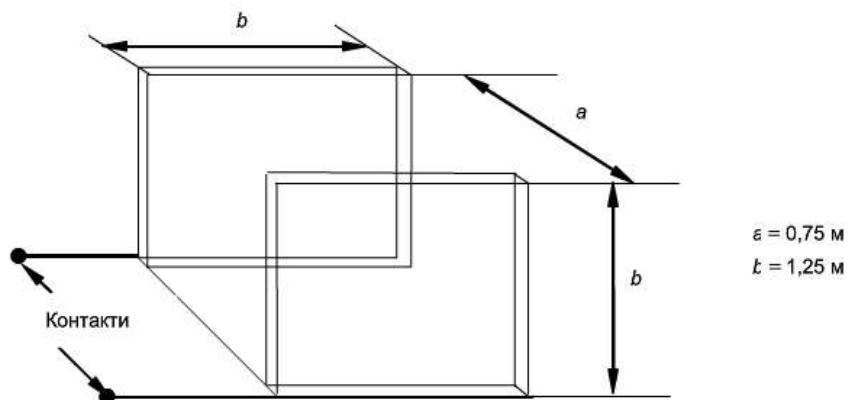
a) Випромінювальний контур розміщують на відстані ($5 \pm 0,25$) см від однієї з поверхонь випробовуваного пристрою. Площина котушки має бути паралельною до поверхні випробовуваного пристрою.

b) На контур подають струм із силою, достатньою для створення зазначених у таблиці 2 рівнів напруженості магнітного поля.

c) Змінюють частоти в застосованому частотному діапазоні відповідним чином, використовуючи близько трьох частот на декаду чи проводять неперервне сканування, ураховуючи принципи роботи випробовуваного пристрою (наприклад, пристрій, що використовує часовий код EBU, треба випробовувати на частоті 3 кГц). Пристрій, призначений для використування в безпосередній близькості від телемоніторів, треба випробовувати за додаткової фіксованої частоті 15,625 кГц. Зазначають усі частоти, на яких є сприйнятливість до завад.

d) Розташовують контур послідовно через кожні 30 см (за допомогою квадрата зі стороною 30 см) на верхній і нижній поверхнях випробовуваного пристрою й повторюють A.4.3.b).1.c), щоб визначити місця і частоти, на яких є сприйнятливість до збурень.

2 За кожної частоти й кожного розташування, визначених в A.4.3.b).1.d), треба перевірити, що визначена сприйнятливість відповідає переліку виробника щодо зниження рівнів експлуатаційних параметрів (див. 8.1).

Максимальний діаметр сфери, що описує пристрій, становить 0,7 м з неоднорідністю поля, що дорівнює 5 %.

Рисунок А.1 — Структура котушок Гельмгольца, що створюють однорідні магнітні поля

Розміри у міліметрах

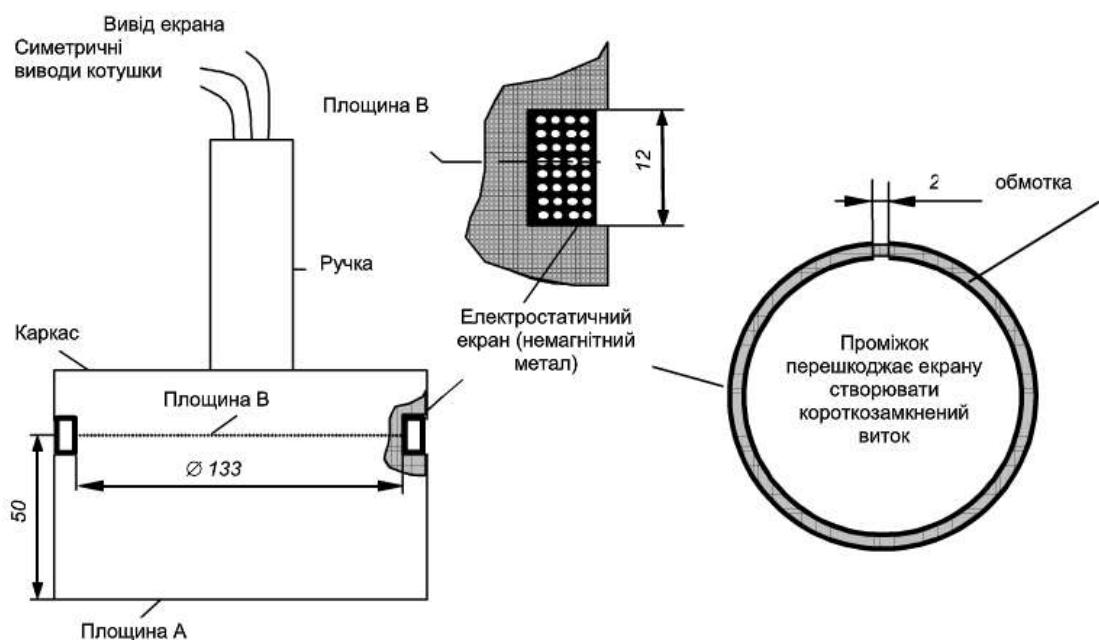

Рисунок А.2 — Конструкція випромінювальної котушки для неоднорідного поля

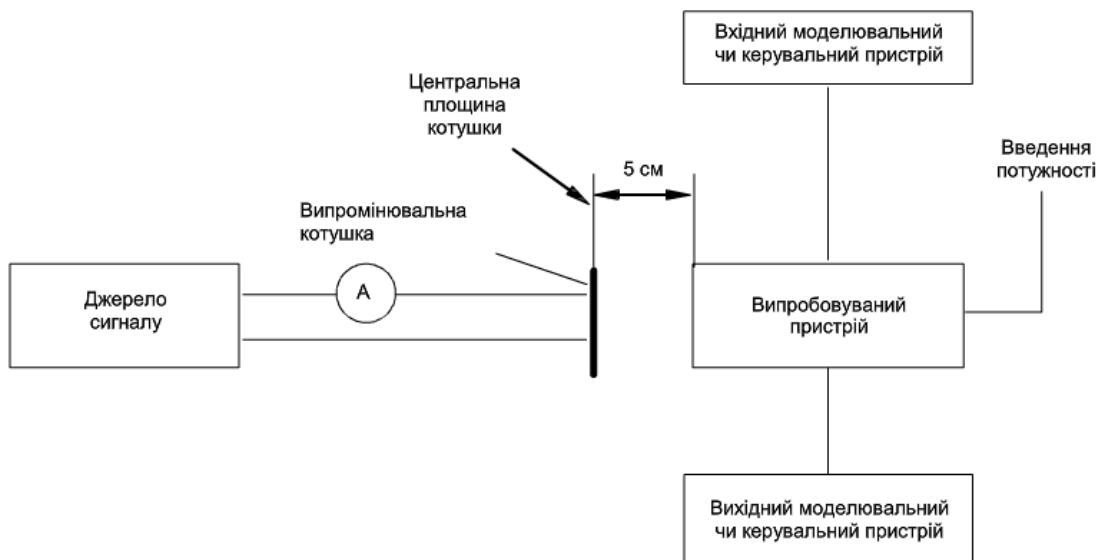

Рисунок А.3 — Типова вимірювальна установка для вимірювання випромінюваної потужності магнітних полів з частотою від 50 Гц до 50 кГц

Національна примітка

Центральна площаина котушки — це площаина, що перпендикулярна вісі котушки і проходить через її центр.

ДОДАТОК В
(обов'язковий)

**МЕТОДИ ВИМІРЮВАННЯ НЕСПРИЙНЯТЛИВОСТІ
ДО ЗАВАДИ У ВИГЛЯДІ НАПРУГИ ЗАГАЛЬНОГО ВИДУ
НА СИМЕТРИЧНИХ ПОРТАХ СИГНАЛУ І ПОРТАХ КЕРУВАННЯ,
ПРИЗНАЧЕНИХ ДЛЯ ПІДКЛЮЧЕННЯ ДО КАБЕЛІВ,
ЗАГАЛЬНА ДОВЖИНА ЯКИХ ЗА ТЕХНІЧНИМИ ВИМОГАМИ
ВИРОБНИКА МОЖЕ ПЕРЕВИЩУВАТИ 10 М,
У ДІАПАЗОНІ ЧАСТОТ ВІД 50 Гц ДО 10 кГц**

B.1 Визначення й загальні відомості**B.1.1 Термін та визначення поняття**

У цьому додатку використовують такий термін та його визначення:

симетричні порти

Порти, які виробник зазначає як симетричні.

B.1.2 Загальні відомості

У цьому додатку визначено два методи випробування, що потрібні для випробовування характеристики несприйнятливості симетричних портів сигналу/керування різних типів щодо низькочастотної завади загального виду. Метою цих методів є вимірювання несприйнятливості до визначених випробовувальних сигналів, але не вимірювання коефіцієнта ослаблення синфазного режиму, визначеного у функційних стандартах, наприклад IEC 60268. У схемі 1 наведено ємнісний перехідний пристрій для зв'язку з сигналом завади, а в схемі 2 використано магнітний зв'язок.

Типи портів сигналу й керування визначено так:

СП1 (BP1): симетричні порти аудіовходу, за винятком портів, призначених для безпосереднього з'єднання з телекомунікаційною мережею загального користування (PSTN) чи аналогічними мережами.

СП2 (BP2): прості симетричні порти керування (наприклад, детектори позицій, що їх переключають).

СП3 (BP3): симетричні порти відеопристроїв, введення даних чи порти керування (наприклад, RS 422 чи RS 485), за винятком портів, призначених для безпосереднього з'єднання з телекомунікаційною мережею загального користування (PSTN) чи аналогічними мережами.

СП4 (BP4): симетричні порти входу, призначені для безпосереднього з'єднання з телекомунікаційною мережею загального користування (PSTN) чи аналогічними мережами:

- a) порти аудіосигналів;
- b) порти сигналів даних.

Примітка. Цей додаток не установлює метод випробування для портів СП4. Треба звертатися до відповідних стандартів ETSI чи CENELEC.

B.2 Методи випробовування

Найбільш придатний метод випробування для портів вибирають, ураховуючи класифікацію портів згідно з розділом В.1, таблицею В.1.

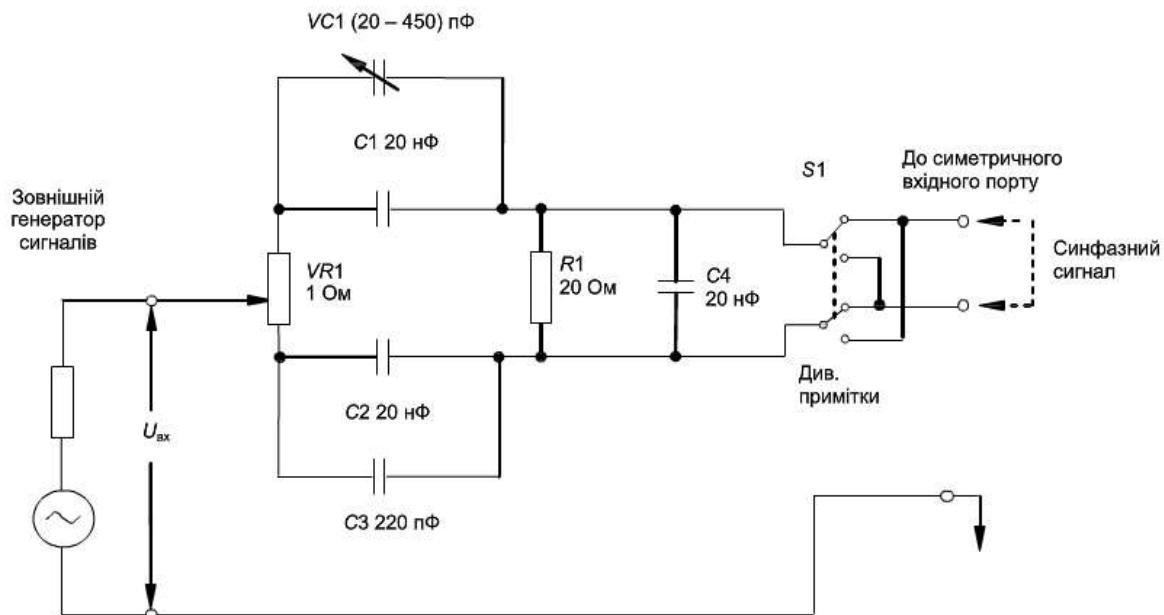
Таблиця В.1 — Вибір методу випробовування

Вид порту	Метод випробовування/схема
СП1	див. В.2.1
СП2	див. В.2.1
СП3	див. В.2.2
СП4а)	див. відповідний стандарт ETSI
СП4б)	див. відповідний стандарт ETSI

B.2.1 Схема випробовування 1

Випробовувальне обладнання:

- вольтметр звукових частот (див. 7.2);
- генератор звукових частот від 50 Гц до 10 кГц;
- випробовувальний перехідний пристрій згідно зі схемою на рисунку В.1.

Примітка 1. Перемикач S_1 повинен мати низький стабільний опір контакту (менше ніж 30 мОм).

Примітка 2. Усі елементи з фіксованим значенням повинні мати високу стабільність і малі допустимі відхили — менші чи такі, що дорівнюють $\pm 1\%$.

Примітка 3. Резистори мають бути металопліковими, а конденсатори — слюдяними (з посрібленої слюди).

Рисунок В.1 — Випробовувальний інтерфейс. Схема випробовування 1

B.2.1.1 Метод випробовування

B.2.1.1.1 Настроювання та калібрування

Аудіопорти (СП1)

a) Під'єднують випробовувальний перехідний пристрій до відповідного вхідного порту й підключають генератор сигналу, як показано на рисунку В.1.

Екран вхідного кабелю звичайно під'єднують до клеми «земля» випробовуваного порту сигналу чи керування. У разі, якщо на випробовуваному порту не передбачено з'єднання з екраном кабелю, то це з'єднання треба зробити до шасі (корпусу) випробовуваного пристрою. Якщо пристрій не заземлено й не вставлено в провідний корпус, то його треба помістити на електропровідну екраниовану площину, до якої треба підключити провід заземлення випробовувального перехідного пристрою.

Під'єднують вольтметр звукових частот до виходу випробовуваного пристроя для спостереження за рівнем сигналу.

b) Встановлюють на виході генератора сигналу напругу $U_{\text{вх}}$, що дорівнює мінус 20 дБ, і частоту 10 кГц.

c) Установлюють резистор VR_1 у середнє положення й регулюють VC_1 для забезпечення мінімальної й рівної вихідної напруги для обох положень перемикача перемикання фази S_1 .

d) Регулюють VR_1 для подальшої мінімізації вимірюваного вихідного рівня.

Прості порти керування (СП2)

а) Підключають у схему калібрування, наведену на рисунку 2 в HD 483-2 (див. рисунок В.2), де $R_m = 600 \text{ Ом} \pm 0,1\%$, випробовувальний переходний пристрій і вольтметр звукових частот для вимірювання напруги U_2 . Резистори $R_2/2$ повинні мати опір по 300 Ом кожний. Різниця опорів обох резисторів $R_2/2$ має бути менше ніж $\Delta R = 10^{-(CMRR+10)/20}$, де ΔR — різниця опорів, а CMRR — передбачуваний чи вимірюваний коефіцієнт ослаблення синфазного режиму випробовуваного порту в децибелах за випробовувальною частотою.

Установлюють частоту генератора аудіосигналу 10 кГц і потрібний рівень сигналу і так регулюють $VR1$ і $VC1$, щоб мінімізувати V_2 .

Тепер переходний пристрій (інтерфейс) калібривано.

б) Відключають калібрувальну схему й підключають випробовувальний переходний пристрій до випробовуваного вхідного порту, як показано на рисунку В.1.

Примітка. Екран вхідного кабелю звичайно під'єднують до полюса «земля» випробовуваного порту сигналу/керування. У разі, якщо на випробовуваному порту не передбачено з'єднання з екраном кабелю, то це з'єднання треба зробити до шасі (корпусу) випробовуваного пристрою. Якщо пристрій не заземлено і не вставлено в провідний корпус, то його треба помістити на електропровідну площину, до якої під'єднують провід заземлення випробовувального переходного пристрою зв'язку.

«Нижній» (за схемою) контакт генератора не треба заземлювати.

Рисунок В.2 — Схема калібрування для методу випробовування 1

B.2.1.1.2 Проведення випробовування

Аудіопорти (СП1)

Змінюють частоту в діапазоні частот від 50 Гц до 10 кГц й упевнюються, що напруга $U_{\text{вх}}$ залишається сталою зі значенням, заданим у В.2.1.1.1 (СП1) б), і визначають погіршення характеристики сигнал/шум, у децибелах, в межах усього діапазону частот.

Якщо вхідний порт може мати декілька конфігурацій (наприклад, симетричний і плаваючий, симетричний відносно землі чи зі штучним живленням), то треба провести випробовування для кожної з конфігурацій окремо.

Прості контакти кола керування (СП2)

Змінюють частоту в діапазоні частот від 50 Гц до 10 кГц , й упевнюються, що напруга $U_{\text{вх}}$ залишається сталою зі значенням, заданим у В.2.1.1.1 (СП1) б). Переконуються, що функціювання випробовуваного пристрою продовжує відповідати встановленим критеріям якості протягом усього випробовування.

B.2.2 Схема випробовування 2

Цей метод використовують для усіх симетричних портів, за винятком симетричних портів, призначених для безпосереднього підключення до телекомунікаційної мережі загального користування чи аналогічних мереж.

Випробовувальний сигнал подають у схему звичайного режиму експлуатації, яка містить випробовувальний пристрій та його заземлювальні з'єднання, випробовуваний порт, з'єднувальний кабель, допоміжний пристрій, з'єднаний з портом, та його заземлювальні з'єднання. Допустимо використовувати модель, що має характеристики допоміжного пристроя.

Є два способи випробовування:

— **Спосіб 1**, за якого випробовувальний сигнал подають через окремий трансформатор, з'єднаний послідовно з заземлювальним з'єднанням випробовуваного пристрою (див. рисунок В.3а)).

— **Спосіб 2**, за якого випробовувальний сигнал надходить у кабель, підключений до випробовуваного порту, за допомогою трансформатора струму (див. рисунок В.3.б)).

Застосування способу 1 допустимо тільки тоді, коли випробовуваний пристрій може бути сконфігуровано таким чином, щоб не було іншого зворотного кола для проходження синфазних сигналів, крім кола, яке проходить через випробовуваний порт (див. В.2.2.3.1).

B.2.2.1 Загальні вимоги щодо випробовування

Порти для випробовування вибирають згідно з 7.3, а відповідний до них рівень випробовування — згідно з В.2.2.4.

Якщо виробник рекомендує використовувати певний вид з'єднувальних кабелів, то треба використовувати саме рекомендований тип під час випробовування пристрою. Довжини використаних кабелів мають відповідати умовам нормального експлуатування.

Додаткові пристрой чи моделі повинні навантажувати порт (порти), до яких їх підключено, відповідно до рекомендацій виробника.

B.2.2.2 Випробовувальне обладнання

Потрібне таке випробовувальне обладнання:

а) генератор випробовувальних сигналів з діапазоном частот від 50 Гц до 10 кГц, з напругою на виході згідно з вимогами В.2.2.4;

б) трансформатор струму з двома обмотками, коефіцієнтом трансформації струму 1:l й відомою амплітудно-частотною характеристикою (варіант 1)

чи

трансформатор струму з коефіцієнтом трансформації струму 1:l і відомою амплітудно-частотною характеристикою (варіант 2);

с) вольтметр звукових частот з високим вхідним опором;

д) відповідний допоміжний пристрій (чи модель, що його замінює) для того, щоб навантажити і (або) живити випробовуваний порт та інші додаткові пристрой, використовувані за звичайного режиму експлуатації;

е) з'єднувальний кабель (інтерфейс) для випробовуваного порту відповідно до рекомендацій виробника.

B.2.2.3 Схеми випробовування

B.2.2.3.1 Спосіб 1

Цей спосіб використовують тільки тоді, коли випробовуваний пристрій можна ізолювати від землі та, якщо є тільки один контур для вхідного сигналу синфазного режиму, в який включено випробовуваний пристрій.

Схему методу показано на рисунку В.3а).

Вмикають випробовувальний сигнал послідовно з заземлювальним з'єднанням випробовуваного пристрою. З'єднують випробовуваний порт із допоміжним пристроєм (чи відповідною моделлю).

Повний опір синфазного режиму між вторинною обмоткою трансформатора й додатковим пристроєм має бути якомога меншим, що досягається з'єднанням додаткового пристрою й вторинної обмотки трансформатора в загальній опорній точці заземлення.

B.2.2.3.2 Спосіб 2

Схему подано на рисунку В.3б).

Випробовувальний сигнал через магнітне поле вводять у кабель між випробовуваним портом і допоміжним пристроєм (чи моделлю).

Повний опір синфазного режиму між випробовуваним пристроєм і землею та між допоміжним пристроєм (моделлю) і землею має бути якомога меншим, чого досягають підключенням будь-яких зовнішніх струмопровідних частин до загальної опорної точки й електророживленням двох пристрой (за можливості) від одного джерела електророживлення.

B.2.2.4 Випробовування

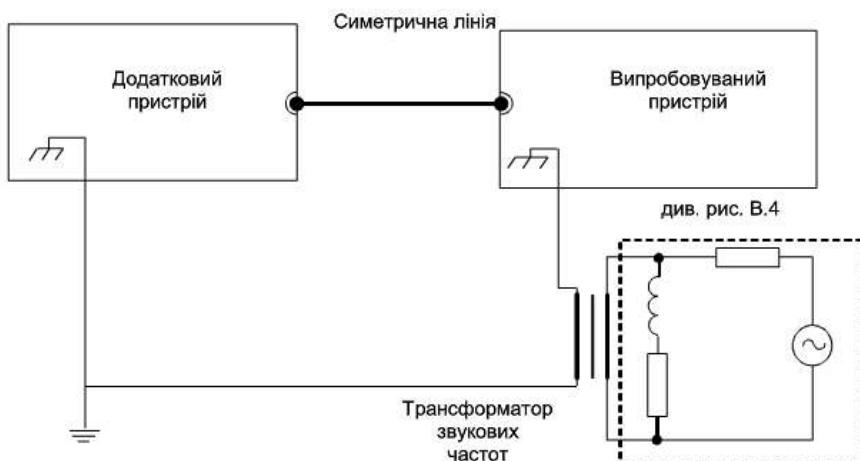
На трансформатор подають сигнал від генератора випробовувальних сигналів через коректор амплітудно-частотної характеристики, як показано на рисунку В.4, або використовують іншу схему підключення, що забезпечує таку саму залежність напруги від частоти і повного опору від частоти на вторинній обмотці трансформатора.

U і R_1 на рисунку В.4 вибирають так, щоб якщо точки X — X було з'єднано, то струм через R_1 становив би $0,2/n$ А. Важливо, щоб R_1 дорівнювало принаймні $16 \cdot n^2$ [Ом], щоб забезпечити точність характеристики «струм-частота» у межах $+0/-0,5$ дБ на частоті 10 кГц. Наприклад, середньо-квадратичне значення вихідної напруги генератора випробувальних сигналів 100 В, значення опору послідовного резистора 4500 Ом й шунтувальна схема, що має індуктивність 6,48 мГн та резистор 20,25 Ом, забезпечать потрібні випробувальні рівні для ідеального трансформатора з коефіцієнтом трансформації струму, що дорівнює 1:9.

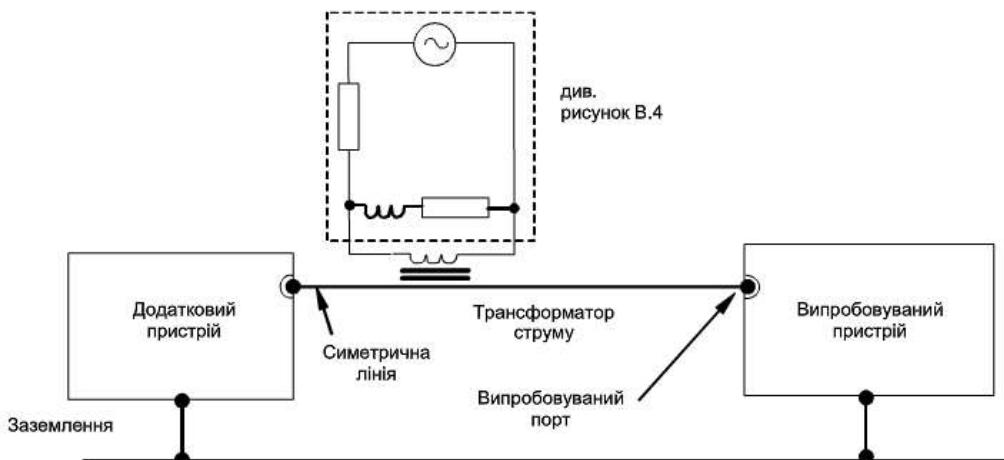
Треба застосовувати випробувальні рівні, які визначені в таблиці 2; якість функціювання випробуваного пристрою оцінюють згідно з критеріями, зазначеними в таблиці 2. Метод випробування розроблено так, щоб зробити можливим вимірювання за допомогою автоматичного змінювання частоти; але якщо метод автоматичного змінювання частоти не застосовують, необхідно перевірити достатню кількість частот в указаному діапазоні частот, щоб упевнитися, що якість функціювання відповідає зазначеному критерію в усьому діапазоні частот.

Протягом усього випробування треба контролювати напругу на клемах генератора випробувального сигналу, щоб підтримувати вихідну напругу сталою.

Особливість, притаманна цьому методу випробування, полягає в тому, що допоміжний пристрій (чи модель) також піддається такій самій дії випробувального навантаження, як і випробуваний пристрій. Особа, що проводить випробування, має упевнитися в тому, що кожна визначена зміна характеристики дійсно обумовлена тільки впливом випробуваного пристрою.

а) Способ 1 — Інжекція випробувального сигналу за допомогою трансформатора з двома обмотками

б) Способ 2 — Інжекція випробувального сигналу за допомогою трансформатора струму

Рисунок В.3 — Схеми випробування

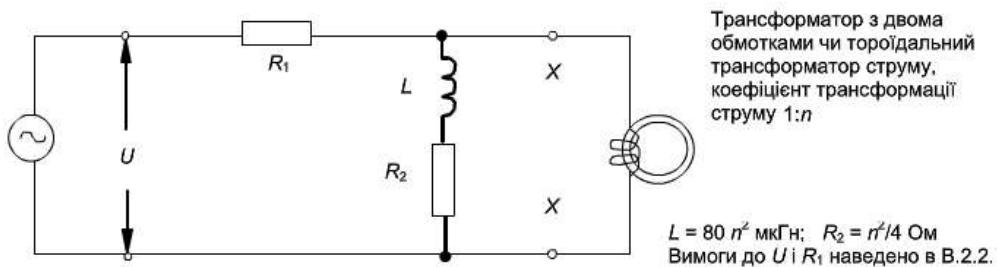

Рисунок В.4 — Коло коректора амплітудно-частотної характеристики

ДОДАТОК С
(довідковий)**АПАРАТУРА, В ЯКІЙ ВИКОРИСТОВУЮТЬ ІНФРАЧЕРВОНЕ ВИПРОМІНЕННЯ
ДЛЯ ПЕРЕДАВАННЯ СИГНАЛУ НА ВІДКРИТИЙ МІСЦЕВОСТІ**

Наступні вимоги діють відносно інфрачервоного випромінення з довжиною хвиль від 0,7 мкм до 1,6 мкм.

Будь-який пристрій керування чи зв'язку з використовуванням інфрачервоного випромінення, що є складовою частиною пристроїв, на які поширюється цей стандарт, має бути сконструйовано так, щоб він міг функціювати і за умов освітлення газорозрядними пристроями високої інтенсивності чи потужними лампами розжарювання, такими, які використовують в теле- та кіностудіях, театральних чи концертних залах. Зокрема, не треба покладатися на використовування регульованих екранів навколо інфрачервоних приймачів, тому що використовування цих приймачів передбачає їхню рухомість, а тому їхні положення не можуть перебувати під безпосереднім контролем операторів пристроїв.

Якщо пристрій, на який поширюється цей стандарт, сприймає інфрачервоні сигнали для керування чи як дані програми, то необхідно рекомендувати користувачу способи встановлення пристрою та забезпечення нормального функціювання.

Вимоги й методи випробовування несприйнятливості усіх портів інфрачервоного випромінення, що становлять частину зазначених у сфері застосування цього стандарту пристроїв, перебувають на стадії розробляння.

EN 60825-1 (зокрема EN 60825-1/A11) містить вказівки щодо вимог безпеки. Настанови та необхідну інформацію про використовування інфрачервоних комунікаційних і керувальних пристроїв можна знайти в ENV 50185-1,2,3 і IEC 61603.

ДОДАТОК D
(довідковий)

**РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ВИПРОБОВУВАЛЬНИХ ЛАБОРАТОРІЙ
З ПРОВЕДЕННЯ ВИПРОБОВУВАННЯ НА НЕСПРИЙНЯТЛИВІСТЬ
АУДІО-, ВІДЕО- Й АУДІОВІЗУАЛЬНОЇ АПАРАТУРИ ТА АПАРАТУРИ КЕРУВАННЯ
ОСВІТЛЮВАЛЬНИМИ УСТАНОВКАМИ**

D.1 Суб'єктивне випробовування

D.1.1 Загальні відомості

З огляду на сучасний стан знань, оцінювання якості функціювання, проведене тільки за об'єктивними показниками пристройів (особливо відеопристроїв), для видів продукції, вказаних у цьому стандарті, не є можливим.

Зважаючи на це, якість функціювання можна спочатку оцінити, використовуючи методи, описані далі. Пізніше, можливо, буде введено спрощену форму випробовування із застосуванням суб'єктивного оцінювання згідно з рекомендаціями ITU-R 500-4 і 562-3 (див. D.1.4).

D.1.2 Проведення найпростішого функційного випробовування для попереднього оцінення несприйнятливості

D.1.2.1 Загальні відомості

Далі наведено інструкцію зі швидкого та ефективного визначення дефектів несприйнятливості, за якою виявляють ті явища, що спричиняють заваду, а також ті експлуатаційні властивості, які потребують детального кількісного дослідження.

Процедура визначення складається з ряду серій простих функційних випробовувань за наявності завад, кожна з яких має рівень, не менший ніж вказаний у цьому стандарті. Проте у разі випробовування на вплив розрядів статистичної електрики випробовуваний пристрій може бути пошкоджено, тому рекомендовано для попереднього оцінення не застосовувати це випробовування.

Метод, що його описано нижче, застосовують для запобігання непотрібному випробовуванню. Тому функційні випробовування рекомендовано проводити перед будь-яким видом об'єктивно оцінюваного випробовування.

D.1.2.2 Документація виробника

У технічній документації виробника треба зазначити всі властивості, які можуть слугувати індикатором коректної роботи пристроя.

D.1.2.3 Процедура випробовування, що містить функційні дослідження

Випробовуваний пристрій установлюють так, як за нормального експлуатування (за необхідності з допоміжним (додатковим) пристроєм); після чого по черзі вводять кожну із завад, рівень яких щонайменше дорівнює установленим у цьому стандарті рівням, та суб'єктивно спостерігають звичайне функціювання пристрою. Прослуховують вихідні аудіосигнали, подають і розглядають на екрані вихідні відеосигнали, а світло освітлювальних пристройів, що ними керують світлорегулятори, спостерігають за відповідних умов. У цьому разі дуже важливо установити, що допоміжні (додаткові) пристрой не є джерелом завад і що усі допоміжні (додаткові) пристрой достатньо несприйнятливі до випробовувальних сигналів.

Якщо завада є неперервним сигналом, необхідно декілька разів включати й виключати його подавання через інтервали для полегшення ідентифікації змін під час суб'єктивного спостереження.

Рекомендовано, щоб у цьому випробовуванні брав участь достатньо кваліфікований представник виробника, щоб можна було узгодити деталі методів, значення й смисл результатів з персоналом випробовувальної лабораторії.

Щоб запобігти впливу збурень на спостерігача, можна застосувати телевізійне відеоспостереження для спостереження за випробовуваним пристроєм.

D.1.2.4 Приклади ознак недостатньої несприйнятливості

Апаратура для обробляння звукового сигналу

Знижене відношення сигнал/шум

Збільшенні нелінійні спотворення

Потріскування й клацання

Коливання висоти звуку (аналогові записувальні й відтворювальні пристрої)
 Періодичні зникання звуку (у цифрових пристроях)
 Зміна режиму роботи (електронні керувальні пристрої)
 Зміна підсилення

Відеоапаратура

Знижене відношення сигнал/шум
 Плями й відблиски
 Горизонтальні смуги
 Муар
 Втрата синхронізації, повна чи часткова:

Розриви рядків
 «Зубчастість» зображення
 Прокрутка кадрів
 Шумові смуги на зображення
 Порушення зображення
 Спотворення білого і (або) чорного
 Періодичні зникання зображення (у цифрових пристроях)
 Зміна режиму роботи (електронні керувальні пристрої)

Апаратура керування освітлювальними установками

Мигтіння
 Зміна яскравості, включаючи помилкові затемнення чи повне відключення
 Втрати спроможності керувати яскравістю
 Помилкове обробляння автоматичної послідовності
 Зміна режиму роботи
 Помилкове функціювання регулятора керування напрямком
 Помилкове функціювання регулятора керування кольором

D.1.2.5 Практичне значення недостатньої несприйнятливості

У випробуваннях, особливо тих, що використовують критерій А, треба враховувати те, що прийнятне зниження якості функціювання у багатьох випадках залежить від мети використування пристройів. Так, наприклад, від аудіопристрою, призначеного для записування звукових сигналів, треба очікувати меншого зниження співвідношення сигнал/шум через потріскування й клацання, ніж в аналогічному пристрої, призначенному для обробляння «живого» звуку.

D.1.3 Критерії для більшої формалізації випробовування

Критерії оцінювання несприйнятливості визначено в 7.1, але їх можна виразити у скороченій формі для зручності:

Критерій А. Немає погіршення якості функціювання під час чи після випробовування нижче межі, установленої виробником.

Примітка 1. Очікується, що у багатьох випадках ця межа погіршення буде близькою до найгіршої межі робочих параметрів за умов нормального експлуатування, але це необов'язково. Межі, що дуже відрізняються від меж за умов нормального експлуатування, має бути обґрунтовано виробником в інструкції користувача чи у подібному документі.

Критерій В. Погіршення якості функціювання (значне чи незначне, але без втрати даних чи зміни режиму) під час випробовування й відповідність технічним вимогам після випробування.

Критерій С. Погіршення експлуатаційних властивостей під час випробовування й тимчасово після випробування, але відповідність технічним вимогам після кожного автоматичного відновлення чи регулювання органів керування, що його здійснює оператор.

Примітка 2. Прийнятна тривалість, позначена терміном «тимчасово», залежить від цілей застосування пристрою. Регулювання органів керування не включає такі дії, як зміну запобіжників; останнє класифікують як ремонт.

У тому разі, якщо виробник не висунув інші вимоги, у разі використування критерію А застосовують найгіршу межу експлуатаційних характеристик за умов нормального експлуатування згідно з функційним описом пристрою.

У разі застосування критерію В рівень робочих параметрів зазначає виробник у документації або їх беруть з публікацій виробника чи встановлюють на основі розумних потреб користувача.

Критерій С стосується зниження експлуатаційних властивостей, що його не встановлено, чи помилок керування, що здатні спричинити тимчасове порушення функції.

D.1.4 Використовування суб'єктивного оцінювання

Щоб визначити відповідність за цими критеріями для такого випробовування, що не містить явища переходів, підставою для оцінювання мають служити Рекомендації ITU-R 562-3 (для аудіоапаратури) й Рекомендації ITU-R 500-4 (для відеоапаратури). Ці рекомендації визначають методи, що надають статистично правильні результати, проте, беручи до уваги прийнятну невизначеність результатів вимірювання застосовуваних випробовувальних сигналів і полів, спрощений суб'єктивний метод випробовування також забезпечує достатню точність. За суб'єктивного оцінювання несприйнятливості група з п'ятьох чоловік установлює відчутність зниження експлуатаційних властивостей принаймні з тією самою точністю, яка можлива, наприклад, у разі визначення відповідних характеристик за допомогою випробовувального сигналу.

У рекомендаціях з використовування суб'єктивного методу оцінювання установлено п'ять ступенів вираження експлуатаційних властивостей на основі таблиць «якості» та «погіршення якості».

Якість		Погіршення якості	
Ступінь вираження	Опис	Рівень	Опис
5	Відмінно	5	Непомітне
4	Добре	4	Помітне, але не дратує
3	Задовільно	3	Трохи дратує
2	Незадовільно	2	Дратує
1	Погано	1	Дуже дратує

D.1.5 Процедура випробовування

Додаток 1 Рекомендації ITU-R 562-3 містить детальні описи та пропонує практичний метод оцінювання згідно з вищевказаними ступенями погіршення, що надає достовірні й правильні результати на основі повторювання; сюди відносяться такі моменти:

- вибір кола слухачів, підготовлені та непідготовлені слухачі;
- методики випробовування, тривалість окремих уривків, часові проміжки й паузи;
- програмний матеріал: тестовий матеріал для суб'єктивного оцінювання якості, розроблений Європейським союзом мовлення (ЕСМ, EBU — European Broadcasting Union), на компакт-диску (SQAM — Subjective Quality Assessment Material);
- відтворювальні пристрої: гучномовці і (або) головні телефони;
- задання рівня звукового тиску та його вимірювання;
- умови прослуховування: фонові шуми й шуми приміщення.

Аналогічний порядок дій, рекомендований для еквівалентних аспектів цього методу випробовування, застосованого для оцінювання несприйнятливості оптичних компонентів відеопристроїв, міститься в Рекомендації ITU-R 500-4.

D.2 Об'єктивне випробовування

У ході випробовування несприйнятливості рекомендовано вимірювати такі експлуатаційні характеристики:

D.2.1 Аудіоапаратура (апаратура обробляння звукового сигналу)

Параметр 1: відношення сигнал/шум (див. HD 483.3);

Параметр 2: повний коефіцієнт гармонік + шум (THD — Total Harmonic Distortion, HD 483.3);

Параметр 3: максимальна напруга на виході чи потужність на виході (див. HD 483.3) за загального номінального коефіцієнта гармонік (не обов'язковий: параметр 2 достатньою мірою характеризує більшість експлуатаційних функцій);

Параметр 4: потріскування (вимірювання аудіосигналу на виході за допомогою детектора квазіпікового значення, див. HD 483.3);

Параметр 5: допуск на перевантажу по входу (там, де між входом і виходом під'єднано елемент зі змінним коефіцієнтом посилення сигналу);

Параметр 6: зміна швидкості в записувальних і відтворювальних пристроях (див. IEC 60384).

D.2.2 Керувальні пристрої

Некоректне або помилкове функціювання.

D.2.3 Відеопристрої

Параметр 1: підсилення, охоплюючи неоднаковість підсилення колірності/яскравості в композитних системах;

Параметр 2: накладення постійного струму на вихідний сигнал;

Параметр 3: похибка рівня чорного в пристроях, з повторним введенням сигналів синхронізації й гасіння;

Параметр 4: стрибки кольору в пристроях каналів компонентних сигналів;

Параметр 5: помилки підсилення колірності і (або) фаз у кольорових смугах;

Параметр 6: шум;

Параметр 7: помилки в бітах («бліски») у пристроях з цифровим обробленням сигналу;

Параметр 8: періодичне «замороження» («фрізінг») синхронізаторів чи стандартних перетворювачів;

Параметр 9: помилкові сигнали синхронізації, особливо там, де сигнали синхронізації можна замінювати чи обробляти;

Параметр 10: фазове тремтіння синхронізуvalьних імпульсів і тремтіння колірності чи фазове тремтіння.

**ДОДАТОК Е
(довідковий)**

ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ОБГРУНТУВАННЯ СТАНДАРТУ

Додаткову інформацію щодо обґрунтування стандарту вміщено в додатку G стандарту EN 55103-1.

**ДОДАТОК НА
(довідковий)**

АБЕТКОВИЙ ПОКАЖЧИК ТЕРМІНІВ

електромагнітна обстановка, ЕМО (<i>electromagnetic environment</i>)	НД2
електромагнітна сумісність (<i>electromagnetic compatibility</i>)	4.1
напруга диференційного виду (<i>differential mode voltage</i>)	НД4
напруга загального виду (<i>common mode voltage</i>)	НД3
неоднорідне поле (<i>inhomogeneous field</i>)	A.1.1.3
однорідне магнітне поле (<i>homogeneous field</i>)	A.1.1.1
перехідний (процес), перехід (прикметник та іменник) (<i>transient (adjective and noun)</i>)	НД1
порт (<i>port</i>)	4.2
порт робочого заземлення (<i>functional earth port</i>)	4.8
порт-корпус (<i>enclosure port</i>)	4.3
протокол випробування (<i>test report</i>)	4.7
професійна апаратура (<i>professional apparatus</i>)	4.4
професійна апаратура керування освітлювальними установками для видовищних заходів (<i>professional entertainment lighting control apparatus</i>)	4.6
професійна цифрова апаратура (<i>professional digital apparatus</i>)	4.5
псевдооднорідне поле (<i>pseudo homogeneous field</i>)	A.1.1.2
симетричні порти	B.1.1

ДОДАТОК НВ
(довідковий)

**ПЕРЕЛІК НАЦІОНАЛЬНИХ СТАНДАРТІВ УКРАЇНИ, ІДЕНТИЧНИХ МС,
НА ЯКІ Є ПОСИЛАННЯ В EN 55103-1**

ДСТУ 4210:2003 Електромагнітна сумісність. Професійна аудіо-, відео- й аудіовізуальна апаратура та апаратура керування освітлювальними установками. Частина 1. Емісія завад. Норми та методи вимірювання (EN 55103-1:1996, IDT)

ДСТУ EN 50082-1:2003 Електромагнітна сумісність. Загальний стандарт щодо несприйнятливості. Частина 1. Побут, торгівля та легка промисловість (EN 50082-1:1992, IDT)

ДСТУ EN 50082-2:2003 Електромагнітна сумісність. Загальний стандарт щодо несприйнятливості. Частина 2. Промислове устатковання (EN 50082-2:1992, IDT)

ДСТУ IEC 60050-161:2003 Словник електротехнічних термінів. Глава 161. Електромагнітна сумісність (IEC 60050-161:1990, IDT)

ДСТУ EN 55020:2003 Електромагнітна несприйнятливість мовленнєвих приймачів та підключенного до них обладнання (EN 55020:1994, IDT)

ДОДАТОК НВ
(довідковий)

ПЕРЕЛІК ТЕХНІЧНИХ ВІДХИЛІВ

У цьому додатку наведено перелік технічних відхилів і доповнень до стандарту стосовно EN 55103-2.

Пункт/підпункт	Модифікації
Розділ 4	Додано визначення термінів із ДСТУ IEC 60050 (161):2003
Пояснення: У стандарті використано додучені терміни безпосередньо чи через поняття, базовані на додучених термінах. Полегшено користування стандартом	
Рисунок А.3	Долучено пояснення щодо напису на рисунку
Пояснення: Наведено для усунення невизначеності в рисунку	
Додаток НА	Уведено покажчик термінів за українською абеткою
Пояснення: Полегшено користування стандартом для національного користувача	
Додаток НВ	Уведено перелік стандартів та інших документів щодо електромагнітної сумісності (емісія завад) технічних засобів, на які є посилання у стандарті, та чинних в Україні стандартів щодо емісії завад
Пояснення: Інформацію наведено для довідки.	

621.397	33.160
621.396	35.020
778	37.040
	37.060
	37.100

Ключові слова: електромагнітна сумісність, несприйнятливість, електромагнітне оточення, норми, методи випробовування, аудіо-, відео-, аудіовізуальна апаратура, освітлювальні установки.

**Редактор М. Клименко
Технічний редактор О. Касіч
Коректор О. Ніколаєнко
Верстальник І. Сохач**

Підписано до друку 10.03.2005. Формат 60 × 84 1/8.
Ум. друк. арк. 3,25. Зам. Ціна договірна.

Науково-редакційний відділ ДП «УкрНДНЦ»
03115, Київ, вул. Святошинська, 2